

DECIZIA nr. 26 din 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
D-nul X din jud. Mehedinti,
înregistrată la D.G.F.P. Mehedinti sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti a fost sesizata de **D-nul X**, CNP avand domiciliul fiscal in **Str..... , Drobeta Tr. Severin, jud. Mehedinti** asupra contestatiei inregistrata la D.G.F.P.Mehedinti sub nr.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr....., emisa de catre AFP Drobeta Tr. Severin in conformitate cu dispozitiile art.88 lit.c) si art.119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare reprezentand accesorii aferente diferentei de impozit anual de regularizat, ce are ca obiect suma totala de lei.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art. 205, alin.(1) si art. 209, alin.(1), lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

Contestatia a fost depusa în termenul legal prevazut de art.207, alin. (1) din Ordonananta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata.

I. Prin contestatia formulata, **D-nul X** contesta Decizia nr..... referitoare la obligatiile de plata accesorii pe care o considera neteimenica si nelegala precizand ca singurul venit personal, la data impunerii, era salariul impozitat conform legii.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr., in conformitate cu dispozitiile art. 88 lit.c) si art.119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, organele fiscale au calculat accesorii aferente diferentei de impozit anual de regularizat in suma totala de lei, astfel:

Documentul prin care s-au individualizat sumele de plata	Perioada	Suma debit	Nr.zile	Cota	Suma accesoriu
.....	06/07/2012-31/12/ 2012	179	0,04%
TOTAL				

III. Din documentele existente la dosarul cauzei si având în vedere motivatiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificata s-au retinut urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca D-nul X datoreaza la bugetul de stat dobanzile stabilite de organele fiscale prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr., in suma totala de lei, in conditiile in care acesta nu aduce niciun argument in sustinerea cauzei si nu a prezentat motivele de fapt si de drept, respectiv dovezile pe care se intemeiaza contestatia.

In fapt, din continutul contestatiei, inregistrata la DGFP Mehedinti sub nr....., se retine că D-nul X contesta dobanzile stabilite prin decizia nr. in suma totala de lei, inasa nu expune niciun argument în masura sa combata cele retinute de organele fiscale in actul atacat.

Calculul dobanzii s-a efectuat datorita neachitarii la termen a obligatiilor reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat in suma de lei, cu scadenta la data de 15.12.2004 asa cum rezulta din anexa la decizia nr. si din Situatia Analitica Debite Plati Solduri emisa la 19.03.2013.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile art.206, alin.(1) lit. c) si d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept,

d) dovezile pe care se intemeiaza”,

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează: *“Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii”.*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecării trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr..... iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : „Potrivit art.207(1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1), contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază ”.

Din interpretarea logică și sistematică a celor două articole, rezultă că motivarea contestației trebuie făcută, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația fiscală, **iar nedepunerea motivelor în acest termen va avea drept consecință juridică respingerea contestației ca nemotivată.**

În baza celor reținute și având în vedere faptul că petentul nu aduce documente și argumente prin care să combată constatările organelor fiscale din care sa rezulte o altă situație de fapt, precum și faptul că acesta nu contestă modul de calcul a dobanzilor sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate, însumarea produselor dintre baza de calcul, număr de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a formulat contestația, conform prevederilor legale anterior citate **contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată** pentru suma totală de lei.

Pentru considerentele arătate in continutul deciziei si in temeiul art. 210 alin.(1) si art. 216, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE:

Respingerea ca nemotivata a contestației formulata de D-nul X, impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. ce are ca obiect suma totala de lei, reprezentand dobanzi pentru plata cu intarziere a obligatiei privind diferente impozit anual de regularizat.